

[Ninn-Hansen]

grebet i overenskomstforhandlingerne, som er udsprunget af samarbejdet mellem LO og socialdemokratiet.«

Sådan ser næstformanden i en organisation, der dog tæller over 300.000 medlemmer, på dette.

Hvorfor ønsker man fra de tre største partier her i tinget at give de offentligt ansatte og funktionærerne denne niveausænkning i forhold til andre? Ja, vi skal vel ikke undre os over, at fremskridtspartiet ønsker det. Det er et af deres vigtigste programpunkter, og vi kender alle deres angreb på de offentligt ansatte. Fremskridtspartiet kan nu glæde sig over at have vundet deres første parlamentariske sejr, og den er stor. De har fået medhold hos venstre og socialdemokratiet. Venstres historiske stilling til tjenestemændene skal jeg ikke karakterisere nærmere, den kender enhver. Men socialdemokratiets! Har socialdemokratiet ikke engang en kaffeklub tilbage, der vil støtte dem, som man trykker ned på denne måde? Det er jo påvist i enhver henseende gennem de svar, vi har fået, at de skal ned, for at LO kan hæve sine op.

Hvorfor er det nu kommet dertil? Ja, det mest afgørende er vel egentlig det svar, vi har fået på udvalgets spørgsmål nr. 8. Der stiller vi spørgsmålet:

»Hvilke forskelle og hvilke ligheder findes der mellem arbejdsministerens februarskitse og det nu fremsatte lovforslag?«

Svaret lyder:

»De vigtigste forskelle er, at den følgelovgivning til selve overenskomstforlængelsen – bortset fra pris- og avancelovgivning – som var forudset i det nævnte arbejdsrapport, er udskudt på fortsatte overvejelser, samt at der i det nu fremsatte forslag til forlængelseslov er afsat en særlig pulje på 225 mill. kr. på LO/DA-området og ¼ pct. på andre områder til fordel for de lavtlønnede og til opretning af skævheder.«

Der har vi arbejdsministerens og hr. Thomas Niensens skitse. Det er altså den, man vedtager. Nej, det gør man ikke, for man har lagt 225 mill. kr. oveni. Det er den ene ting. Desuden er der nogle, der siger: ja men man har da fjernet loven imod overarbejde, man har da fjernet beskæftigelses- og investeringsfonden. Vel har man ej; der står jo bare, at det er blevet udskudt.

Nej, det var arbejdsrapporten, der blev lavet – og jeg forstår med hele regeringens sankti-

on – i et samarbejde mellem arbejdsministeren og LOs formand og vel også andre fra LO. Det er et af de vigtigste papirer, der nogen sinde er lavet her i landet, og derfor er vi i en mærkelig situation, når vi overhovedet ikke kan få det at se. Arbejdsministeren vil ikke komme med det. Dette dokument, der næsten burde ligge på Rosenborg ved siden af Christian den Fjerdes blodplettede lommeværk, hvis det eksisterer endnu, er jo det helt afgørende. LO bestemte, det må alle bøje sig for her i tinget og altså også tjenestemænd og funktionærer, selv om de bliver ramt, og selv om vi får en løsning, som vi overhovedet ikke har råd til her i landet. Hvad gør man over for det? Gør man noget over for dyrtidsreguleringen, så man kunne få en forsvarlig økonomisk ordening ved at gennemføre f. eks. det forslag, som vi har stillet, at man i stedet for at udbetale alle dyrtidsportioner kunne sørge for en skatteletelse til lønmodtagerne? Intet har man gjort ved det. Man lader det køre videre.

Og hvordan ser så venstres ordfører på det, når vi kommer med det eneste forslag i denne situation, der kan redde det, som hr. Ellemann-Jensen har sagt var regeringens livsbetingelse, nemlig det, man udtalte i august måned, at man ville nedbringe betalingsbalanceunderskuddet til 6,5 mia kr., det eneste forslag, der kunne sørge for, at vi fik en forsvarlig økonomisk løsning, en balance, nemlig ved at vi sagde nej til lønglidningen? Det er jo dér, muligheden ligger.

Jeg kan forstå, at hr. Kjeld Olesen afviser det, men jeg kan ikke forstå hr. Kjeld Olesens argumentation, for han siger: ja men det skaber jo produktivitet, og derfor må de have den lønglidning. Ja men hvilke taler holder hr. Kjeld Olesen så, hvor det drejer sig om erhvervslivet? Erhvervslivet kan man godt lave prisstop for, som man nu har gjort i over 7 måneder. Selv om enhver ved, at også deres fortjeneste skaber eksport, skaber produktion osv., gør man det alligevel. Lønglidningen kan man ikke røre. Erhvervslivet kan man godt røre, men ikke arbejdsmarkedet, når det er LO-medlemmer, selv om enhver kan se, at det er en uforsvarlig løsning.

Jeg opfordrer til, at man stemmer for dette ændringsforslag, at vi yderligere stemmer for den besparelse, der fremgår af vore ændringsforslag, nedsættelsen af de 225 mill. kr. til 150 mill. kr., at vi stemmer for de æn-